

hed; for at blive Landsretssagfører skal en cand. jur. have 3 Aars praktisk Tjeneste og endvidere aflægge en Prøve. Tandlæger skal have 2 Aars praktisk Tjeneste hos en anden Tandlæge efter Eksamen. (Dog maa det i denne Forbindelse bemærkes, at det lægevidenskabelige Studium ved Universitetet tager 7—8 Aar, medens det juridiske Studium kun tager $5\frac{1}{2}$ à 6 Aar og Tandlægeskolens Uddannelse kun tager 3 Aar). Ogsaa i Udlandet kræves i mange Tilfælde praktisk Tjeneste efter Eksamen. I Norge har saaledes Administrationen Ret til at fastsætte, at der kræves praktisk Tjeneste efter Eksamen, i Tyskland kræves 1 Aars og i Belgien 2 Aars praktisk Tjeneste. Krav om praktisk Tjeneste efter Eksamen vil ikke betyde, at de lægevidenskabelige Kandidater vil være aldeles afskaaret fra Erhverv, indtil Tjenesten kan begynde; de kan virke i underordnet Lægestilling paa Sygehus, som Skibslæge eller som Amanuensis hos eller midlertidig Stedfortræder for en praktiserende Læge, jfr. § 3.

Det foreslaas derfor, at der kræves en vis praktisk Uddannelse paa et Sygehus eller anden dertil anerkendt Helbredelsesanstalt efter Eksamen, inden Anerkendelse som Læge kan gives. Man mener imidlertid ikke, at der i selve Loven bør fastslaas nærmere Regler for Arten og Omfanget af denne Tjeneste, da dette maa afpasses efter Forholdene til enhver Tid. Tjenestens Længde vil i nogen Grad afhænge af, hvilken praktisk Uddannelse der gives før Eksamen, og Forholdene indenfor det lægevidenskabelige Studium vil stadig kunne være udsat for Forandringer; ogsaa Lægevidenskabens Udvikling vil kunne faa Indflydelse i saa Henseende. Man foreslaar derfor, at Loven kun fastsætter det absolutte Krav, som menes at burde opretholdes til enhver Tid: at Uddannelsen skal omfatte saavel medicinsk som kirurgisk Hospitalstjeneste. Om Reglerne bør Undervisningsministeren og det lægevidenskabelige Fakultet have Lejlighed til at udtale sig.

Derimod finder man det rimeligt, at der i Loven fastsættes et Maksimum for den Tid, der kan kræves til praktisk Uddannelse, og man har i saa Henseende ment at burde sætte 12 Maaneder som Maksimum. Sygehustjenesten bør saavidt muligt fastsættes til nævnte Tidsrum, men man er paa den anden Side klar over, at det begrænsede Antal Lægekandidatpladser, der vil være til Raadighed, kan bevir-

ke, at man, hvis Antallet af lægevidenskabelige Kandidater vedbliver at vokse, bliver nødt til at nedsætte Tiden for Sygehustjenesten noget for at skabe Adgang til den krævede Sygehustjeneste indenfor en rimelig Tid efter Eksamen. Kravet om Kursus i Fødselshjælp bør naturligvis opretholdes, og Gennemgang af et saadant Kursus bør være en almindelig Betingelse for at opnaa Anerkendelse som Læge, ikke blot — som nu — et Vilkaar for, at en iøvrigt til Praksis berettiget Læge kan yde Fødselshjælp.

Da Turnuskandidater virkelig udfører et for Sygehuset nødvendigt Lægearbejde, og da Kravet om en yderligere Forlængelse af Lægeuddannelsen med 1 Aar kunde føre til, at kun ret velstillede Studenter vilde kunne vælge denne Livsvej, maa det anses for rimeligt og nødvendigt, at de oppebærer Løn under Sygehustjenesten, jfr. § 2, sidste Stk. Som nævnt i Bilag 2 a til Kommissionens Betænkning, oppebærer Turnuskandidaterne nu en Løn af 140 Kr. maanedlig + fri Station.

Under Kursuset i Fødselsvidenskab er der derimod ikke Anledning til at yde Løn, hvilket heller ikke sker nu.

Det er en Selvfølge, at der maa være Adgang for de lægevidenskabelige Kandidater til at gennemgaa den praktiske Tjeneste snarest muligt efter Eksamen. Ganske vist mener man, at det maa anses for berettiget at stille Krav om saadan Tjeneste, selv om Forholdene skulde komme til at ligge saaledes, at ikke alle Kandidater kan faa Adgang til Tjenesten umiddelbart efter Eksamen, men man maa dog ansæ det for rimeligt og naturligt, at det offentlige, naar det stiller saadanne Krav, drager Omsorg for, at de stillede Krav ikke medfører større økonomiske Byrder for de paa-gældende end nødvendigt. Som det fremgaar af Beretningen om den frivillige Turnustjeneste, foregaar den væsentligst paa de københavnske Sygehuse, idet det kun har været muligt at faa aabnet enkelte Provinssygehuse for denne Tjeneste, navnlig fordi Provinssygehusene har frygtet for, at de vilde faa de mindre dygtige af de lægevidenskabelige Kandidater, medens de dygtigste vilde samles paa Hospitalerne i København.

Der har hidtil kun været 43 Turnuspladser til Raadighed. Da gennemsnitlig ca. 110 Personer aarlig bestaar lægevidenskabelig Eksamen ved Københavns Universitet, og da der maa regnes med en Stigning